

ся види, че трѣба да е тѣкла, нѣкое си врѣме, Янтра, то ѝ е било дѣсныя брѣгъ, а послѣ, съ вѣкове, отстъпила нарынала ливадѣ-то. Това ся познаваше отъ белѣзи-тѣ, ч на долный пласть на бърдото ся видѣхъ, тукъ тамъ издадени пластови пѣсчани плочи, между кои, на много мѣста, шуртѣше студена вода и уросяваше ливади-тѣ — тѣ бѣхъ естествени извори и чучури.

Отъ единъ тѣкѣва естествень чучуръ ся въсползувал нѣкой си благотворителень чилѣкъ, и направилъ чущмъ с еднѣ каменнѣ чучуркѣ, коя течаше въ каменно корито — поставѣ, кой ся преливаше съ бистрѣ къто сълзѣ чучури водѣ, студена къто ледъ и сладка къто прѣснакъ. Тя трѣба да иде изъ подземни-тѣ нырища, чакъ отъ Старѣ планинѣ, защото често ся случаваше да изхвърля буюково листь а буюкъ има само въ Старѣ планинѣ.

Пѣтника примѣсти кола, отвѣрза коня, заведе го чучура, напои го съ бистрѣ студенѣ водѣ; оми си очини рѣцѣ-тѣ и пакъ го заведи да пасе прѣсенѣ трѣвѣ. „Т ся напаси и напи Вранчо,“ хортуваше си той съ коня, и то нѣмаше съ кого да си раздѣли мысли-тѣ; „Сега трѣи азъ да си хапна и да ся подкрѣпѣмъ.“ Къто хортувал това, отвори си дисаги-тѣ, извади единѣ крушуманѣ кродилъ, и, като глѣтна нѣколко глѣтки рѣкѣиѣ, затули го и тури пакъ на мѣсто-то му. Подирѣ това извади едни дѣвѣни захлюпци, отвори ги съ ножа си, извади малко прсносоло сырѣнье, тури го на единѣ умановѣ широкъ лис и, къто ги затвори, тури ги на мѣсто-то имъ; извади хлѣбъ отрѣза си и зе да яде.... Къто ся наѣди, отиде и пакъ напи на чучура и ся оми второй пѣтъ.

Слънце-то бѣше преминѣло голѣмѣ пладнѣ и ся скняваше къмъ Западъ. Той стана, расходи ся изъ ливадѣнабра си еднѣ киткѣ цвѣтье отъ пируникѣ, отъ дрежѣти и сиви зѣмбачета, кои ся зѣвѣтъ : юрдечита — па